

sterende kommunikationsmuligheder, men også handlinger, som sætter dem ud af kraft (jamming).

Inr. 4 er det gældende udtryk »kendingstegn og signalkoder« foreslået ændret til »kommunikations- eller informationssikkerhed«. Herved sigtes bl.a. til procedurer og fysiske foranstaltninger, som har til formål at beskytte forsvarrets klassificerede eller andre sensitive informationer mod spionage, kompromittering og tab.

Ligesom den gældende bestemmelse i § 33 finder den foreslåede bestemmelse anvendelse under væbnet konflikt og under truende udsigt hertil. Om sidstnævnte begreb henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 32.

Strafferammen er efter den gældende bestemmelse fængsel ikke under 8 år og omfatter således fængsel i 8 år til fængsel indtil på livstid. Der er ikke fundet grundlag for at opretholde minimumsstrafferammen.

Til § 29

Bestemmelsen, der svarer til den gældende bestemmelse i § 34, vedrører militær spionage.

Militær spionage er en af de alvorligste militære forbrydelser på linje med krigsforræderi, og bestemmelsen foreslås derfor opretholdt. Bestemmelsen er endvidere nødvendig, fordi den implementerer folkerettens regler om spioner og disses tab af krigsfangestatus samt bevarelse af denne status under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 1

Den foreslåede bestemmelse svarer med sproglige ændringer til den gældende bestemmelse i § 34, stk. 1. Bestemmelsen er en forsætsbestemmelse, hvilket følger af beskrivelsen af fremgangsmåden, jf. ordene »hemmeligt eller under falsk påskud«.

Stk. 2

Udtrykket »af den fjendtlige krigsmagt« i den gældende bestemmelse i stk. 2 foreslås erstattet af »fra fjendtlige væbnede styrker«. Det må imidlertid fremhæves, at der med dette udtryk fortsat kun sigtes til »lovlige kombattanter« efter folkeretten. Det er således ikke enhver tidligere spion, der ved senere tilfangetagelse under de i Haager-Landkrigsreglementet og bestemmelsen anførte omstændigheder har ret til krigsfangestatus. Udtrykket er valgt for at beskrive den pågældendes tilhørsforhold til regulære militære styrker eller andre, der efter folkeretten må sidestilles hermed. Bestemmelsen indebærer, at en tilfangetagen spion, som det lykkes at flygte tilbage til egne styrker, ikke vil kunne straffes efter stk. 1, hvis han på et senere tidspunkt tages som krigsfange for eksempel i for-

bindelse med, at han som officer har deltaget i regulære kamphandlinger.

Den gældende strafferamme for militær spionage omfatter fængsel ikke under 8 år, dvs. fra fængsel i 8 år og indtil på livstid. Det foreslås, at minimumsstrafferammen ophæves, jf. bemærkningerne under forslaget til § 28. Strafferammen i den foreslåede bestemmelse om militær spionage omfatter herefter fængsel i 7 dage, jf. straffeloven § 33, stk. 1, til fængsel indtil på livstid. Opretholdelsen af en strafferamme på fængsel indtil på livstid er begrundet dels i denne forbrydelses meget alvorlige karakter, dels svarer strafferamme til strafferammen for spionage, der finder sted under krig eller besættelse, jf. straffeloven § 107, stk. 2.

Til § 30

Bestemmelsen vedrører uberettiget forsætlige indgreb mv. i ammunition og andet krigsmateriel og svarer i det væsentlige til den gældende bestemmelse i § 32.

Det foreslås, især af sproglige grunde, at udtrykket »forfalsker« ændres til »foretager ændringer af«. Bestemmelsen foreslås desuden udvidet til også at omfatte erstatning eller ombytning af f.eks. skarp ammunition med løs ammunition, idet sådanne handlinger ikke kan antages at være omfattet af ordet »ændrer«.

Bestemmelsen er en forsætsbestemmelse. Gerningsmanden skal, jf. stk. 1, således have forsæt til hele gerningsindholdet, dvs. såvel have forsæt til at foretage handlingen som viden om den beskrevne virkning. Formuleringen »indser«, jf. stk. 2, indebærer, at bestemmelsen er anvendelig, når den, der foretager påvirkningen, indser, at ændringen mv. kan få virkning under væbnet konflikt. Det kræves ikke, at gerningsmanden skal have haft til hensigt at forvolde den nævnte fare. Også lavere forsætsgrader vil kunne begrunde anvendelse af bestemmelsen. F.eks. vil det forhold, at gerningsmanden blot måtte anse det for overvejende sandsynligt, at virkningen ville indtræde, være tilstrækkeligt til domfældelse.

Den gældende bestemmelse om forfalskning af ammunition mv. har en strafferamme på fængsel indtil 4 år, jf. § 32, stk. 1. Bestemmelsen omfatter bl.a. tilfælde, hvor gerningsmanden ved handlingen udsætter personer for fare, og har således klare lighedspunkter med straffeloven § 252 om den, der bl.a. på hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed. Strafferammen i straffeloven § 252 blev i 2002 forhøjet fra fængsel indtil 4 år til fængsel indtil 8 år, jf. lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af bl.a. straffeloven. Strafferammen i militær straffelov § 32,